

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Iz 41, 8-16

Text: Mk 1,14-15

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal evangelium Boží: Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.

Co je to evangelium? Jsme zvyklí překládat: Je to radostná zpráva o Ježíši Kristu – o jeho životě, jeho smrti a vzkříšení. Ale ve skutečnosti toto je evangelium až jakoby „druhého řádu“ – evangelium o Ježíši. Ale co je ono evangelium Ježíšovo, evangelium prvního řádu, co je ta radostná zpráva, kterou šířil on sám za svého pozemského života – před smrtí, před vzkříšením? Ta jeho radostná, dobrá zpráva přece tehdy nebyla méně plná!

Bratři a sestry, Ježíšovo evangelium je právě to, co jsme četli. Evangelista Marek to se svou typickou stručností shrnuje ve slovech: Ježíš kázal: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu!“ Jsou to čtyři věty plné významu:

1) „Naplnil se čas.“ Přivádí nás to do židovského vnímání času, které bylo, řekl bych, mnohem moudřejší než naše. Náš čas – alespoň jak ho mnohdy vnímáme – se nenaplnuje, ten běží, utíká, ztrácíme jej, promarnujeme, utíká stále rychleji, sotva si zvykneme psát jeden letopočet, už je tady další. Je to čas tikajících vteřin, uspěchanosti, únavy, rezignací a nakonec beznaděje. To si nechceme přiznat, a proto svůj čas stále vnímáme jako něco provizorního. Skutečný smysluplný život teprve přijde. Teprve před námi je veliké štěstí, uplatnění, naplnění. – Je to zhoubná představa. Začíná už v dětství a mládí – které se považuje za přípravu na život. Slyšíte to: teď se připravujeme, život teprve přijde. Pak se doučíme, vstoupíme do života „praktického“ ... a nic se nezmění. Zase říkáme až: – až si zařídíme byt, až ušetříme na auto, až dáme do pořádku chalupu, až nám děti odrostou, až budeme v důchodu, až... Pořád žijeme provizorium a náš definitivní život – to veliké štěstí – je pořád před námi, pořád ho nedosahujeme, pořád nám uniká.

Jak lépe to chápali židé: Čas se naplňuje. Měřili čas událostmi, které ho naplňují. Sami víte, jak prožité události (nebo i události, na které se těšíme) dokážou zastřít, překlenout množství prázdných dní. Jako by čas neutíkal stejně rychle, jako by nebyl naším pánem. My to neumíme, náš čas je čas hodinek a spěchu a stálého provizoria. A právě do našeho spěchu přichází Ježíšovo slovo: Čas se naplnil! Tak a tečka! Naplnil se! Žádné provizorium, teď člověče, žiješ, teď, dnes žiješ svůj definitivní život. Toto je tvůj život.

Je tohle radostná zvěst? Vůbec ne. Je to zoufalé poznání – tenhle pokažený, nedodělaný a všelijak slátaný živůtek – to že je můj definitivní život? Ale Ježíš už další větou osvobozuje člověka od tohoto pocitu. „Přiblížilo se království Boží!“

Boží království, které přináší Ježíš, není nějakou záhrobní útěchou. Je to obnovený a očištěný svět, svět budoucího věku. Nepředstavujme si království Boží jako nějakou vysněnou zemi, kam jednou vycestujeme a až tam to bude ono... To království je všude, kde platí Boží zákony. A zákony Božího království jsou zákony lásky a dobrých vztahů. Zákony dne odpočinutí. Zákony, kde, řečeno s Ježíšem, sobota je pro člověka a ne člověk pro sobotu. Všude, kde se děje láska, kde jsou dobré vztahy, kde se náš život plní pokojem, můžeme prožívat, jak se do našeho všelijak pokaženého světa prolamuje Boží království. Už od chvíle, kdy přišel Ježíš a začal o něm mluvit. Boží vláda, Boží působení zaměřené k nápravě všeho stvoření, ten konečně nový a správný stav věcí, už tady mezi námi někde koluje, prosvítá, probleskuje. Království Boží, mnohým lidem skryté, se zjevuje těm, kdo si k tomu nechají

Ježíšem uzdravit zrak, sluch či srdce. Také my, kteří pro samý spěch a trmácení a péči nemáme čas na skutečně podstatné věci svého života, se opravdu smíme zastavit, protože čas se naplnil, tzn. můžeme žít naplno, plně, protože království je tu. Můžeme žít jako občané toho nového světa.

Stačí jediná věc: „Čiňte pokání!“ To znamená: zastavte se a jděte do sebe jako marnotratný syn. Pokání je vnitřní proměna. Nový začátek, restartování zamrzlého, zatuhlého života. Ježíš mnohokrát zdůrazňoval, že je to možné vždycky, že k novým začátkům není nikdy pozdě. Pro Boží království je rozhodující dnešek, proto není podstatné, zda jsme před tím žili patnáct, padesát nebo osmdesát let. Ježíš nás volá dnes, dnes je příhodný den, dnes je čas záchrany.

A to je radostná zpráva pro všechny, to je Kristovo evangelium. A volá tebe, volá mne, volá každého z nás: Čiň pokání, prostě potřebuješ změnu, neboj se začínat vždy znova. Ne až zítra, to je iluze, začni dnes!

Ale teď možná řeknete, že na nějakou zásadní životní změnu prostě nemáte sílu. Že ta jediná podmínka pro vstup do Božího království – změnit se vnitřně – je pro vás nereálná, příliš těžká, nemáte jak to ovlivnit a tudíž je to nesplnitelná věc.

Jako odpověď je tu čtvrtá Ježíšova věta: „Věřte evangelium!“ Věřit znamená podle Písma svatého „spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ Je to vykročení, aniž bychom nutně museli vidět před sebe. Je to důvěra, spolehnutí, doufání, ano, Písmo mluví přímo o jistotě. „Věřte evangelium“ znamená, prostě věřte, že je to možné, že je to vždycky možné – stačí vykročit, začít, a sílu na další kroky vám dá on. Nevíme jak, ale smíme tomu věřit. Ze svědectví Bible víme, že Ježíš je blízko, na dosah ruky člověku, který lituje svých minulých dnů a touží po změně. Že je všude, kde se sejdou v jeho jménu dva nebo tři. Smíme tomu věřit, smíme se chytit jeho ruky – smíme se na něj napojit jako ta ratolest na kmen. Čas se naplnil a ve tvém životě už nic není provizorní. Tvůj život je to, co žiješ dnes. Ne zítrkem, ale dneškem začíná budoucnost, budoucnost nebeského království na této zemi. A já – uprostřed starého světa – se stanu občanem nového věku: Budu naplňovat svůj život. Budu žít naplno. Naplním život pokojem a radostí. Budu bohatý i bez majetku, svobodný i ve vězení. Ani bolest, ani pláč, ani smrt mi to nezkazí. Vlastně nic mě nemůže odloučit od lásky Boží a zrušit radost nového věku. Ta radost, ten život nový a věčný je teď. Protože se naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium. Amen.

Modlitba: *Pane, pomoz naší nedověře. Dej, at' uvěříme, že tvé evangelium nás nese, podpírá, drží nad vodou, mění a obrací k tobě. Dej, at' na to plnou vahou spolehneme, a těšíme se z toho, jak se náš život naplňuje. Amen*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, přimlouváme se za ty, kteří nemají čas. Kteří nemají čas na druhé, kteří nemají čas na svou rodinu, kteří nemají čas ani sami na sebe, kteří nemají čas se ztížit a jen tak být s tebou. Prosíme za lidi, kteří stále něco nestíhají. Dej, at' jim život neproteče skrz prsty, aniž by si jej vyčutnali. Dej jim možnost užívat života jako tvého vzácného daru. Prosíme za lidi unavené, vyčerpané, vyšťavené. Prosíme, dej, at' i náš sbor je pro lidi oázou tvého odpočívání a ne dalším nesnesitelným břemenem. Prosíme za lidi, zapojené služby tobě, aby mohli dělat opravdu to, k čemu jsou obdarováni a v čem mohou být pro druhé požehnáním. Posiluj nás, Pane, všechny a dej nám oči otevřené pro přicházející království Boží.*